

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113207500
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113207500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a sudkyň JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľky: S. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., D. XXX/XX, zastúpená Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Trenčianska 17, proti odporcovi: X. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., D. XXX/XX, t. č. bytom K., Z. G. XXX, zastúpený JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 12, o rozvod manželstva a úpravu výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom L. - X., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, B., nar. 30. XX. XXXX, bytom u otca a S., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. februára 2014 č. k. 24P/100/2013-141, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa stanovenia vyživovacej povinnosti otca na mal. X. sumou 120 eur mesačne a na mal. S. sumou 100 eur mesačne p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa manželstvo navrhovateľky S. L., rod. O., nar. XX. XX. XXXX a odporcu X. L., nar. XX. XX. XXXX, uzatvorené dňa 05. 06. 1993 v Nitre, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Nitra vo zväzku 36, ročník 1993, na strane 60, pod poradovým číslom 252 rozviedol. Súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom L. - X., nar. XX. XX. XXXX, B., nar. XX. XX. XXXX a S., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode manželstva tak, že maloletého X. a S. zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená tieto maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého X. sumou 120 eur mesačne a na výživu maloletej S. sumou 100 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku, a maloletého B. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený toto maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a matku zaviazal prispievať na výživu maloletého B. sumou 70 eur mesačne, ktoré výživné je matka povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 18, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 2, 4, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 144 ods. 1 prvá veta OSP. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že napriek tomu, že odporca s rozvodom manželstva nesúhlasil, vzťahy medzi účastníkmi konania sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo si neplní svoj spoločenský účel. Manželia už vyše roka nežijú v spoločnej domácnosti, navrhovateľka stratila akýkoľvek citový vzťah k odporcovi, všetky jeho pokusy o reparáciu

narušených vzťahov striktne odmieta a pociťuje to ako nátlak z jeho strany, pričom navrhovateľka nemala záujem riešiť dôvody krízy ani za odbornej súčinnosti referátu poradensko-psychologických služieb úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Nezhody, ktoré v predmetnom manželstve vznikali sa týkajú podstatných vecí manželského spolužitia, počnúc problémami finančného chodu domácnosti, rozdielných výchovných názorov až po nezhody v intímnom manželskom živote. Podľa názoru súdu prvého stupňa sa rozvrat predmetného manželstva, vzhľadom na jeho dĺžku a intenzitu narušenia vzťahov, javí ako nenapraviteľný, od navrhovateľky pre hlboké a vážne narušenie citových vzťahov voči odporcovi nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Keďže manželstvo si nemôže v ďalšom plniť svoj účel a vytvárať tak harmonické a trvalé životné spoločenstvo zabezpečujúce riadnu výchovu detí, súd návrhu navrhovateľky vyhovel a predmetné manželstvo rozviedol. Súd prvého stupňa súčasne upravil práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom a to tak, že maloletého X. a maloletú S. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a maloletého B. do osobnej starostlivosti odporcu, teda tak, ako to žiadali rodičia, pričom tento stav súčasne kopíruje dlhodobu zabehnutý model fungovania tejto rodiny. Pri určovaní vyživovacej povinnosti prihliadol súd na možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, ako aj na vek a odôvodnené potreby maloletých detí. Navrhovateľka dosahuje u svojho zamestnávateľa podľa potvrdenia priemerný čistý mesačný príjem vo výške 602,55 eur, odporca priemerný čistý mesačný príjem vo výške 846,53 eur. Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle vyššie uvedených skutočností dospel súd prvého stupňa preto k záveru, že výživné vo výške 120,- eur mesačne na maloletého X. a vo výške 100,- eur na maloletú S. zo strany odporcu, s prihliadnutím na zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom maloletej S. a výživné vo výške 70,- eur na maloletého B. zo strany navrhovateľky, sú primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov, ako aj odôvodneným potrebám maloletých detí. Matka tak bude mať mesačne k dispozícii celkový príjem do domácnosti v sume 905,16 eur (602 + 120 + 100 + 47,04 PnD + 36,12 kompenzačný príspevok). Z tejto sumy matka uhradí 70 eur výživné na maloletého B., pričom jej zostane k dispozícii suma 825,16 eur a v osobnej starostlivosti dve maloleté deti. Otcov mesačný príjem do domácnosti bude činiť sumu 940,05 eur (846,53 + 70 + 23,52 PnD). Z tejto sumy otec uhradí 220 eur výživné na maloletú S. a X., pričom mu zostane k dispozícii suma 720,05 eura a jedno maloleté dieťa v osobnej starostlivosti. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa prvej vety § 144 ods. 1 OSP tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Rozsudok súdu prvého stupňa, v časti určenia vyživovacej povinnosti odporcu na maloletého X. a maloletú S., napadla v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľka. V podanom odvolaní uviedla, že určenie výživného na deti v jej starostlivosti nezodpovedá ich odôvodneným potrebám, ako ani možnostiam a schopnostiam otca, nezohľadňuje mieru osobnej starostlivosti a ani návrhy účastníkov konania. Sám otec navrhol, že bude platiť na maloletého X. sumu 160 eur mesačne, pričom neexistuje žiaden zákonný dôvod krátiť výživné, ktoré je ochotný a schopný povinný platiť. Napriek tomu, že všetci účastníci konania navrhovali podstatne vyššie výživné, súd tieto návrhy nevezal do úvahy a určil výživné nižšie, pričom dôvody, pre ktoré znížil výživné oproti návrhu všetkých strán, nevysvetlil. Má za to, že súd prvého stupňa pri určovaní výživného dostatočne nezohľadnil osobnú starostlivosť o maloletú S., ktorá je časovo a finančne náročná. Súd prvého stupňa tiež nevezal do úvahy skutočnosť, že otec zdieľa spoločnú domácnosť s ďalšou osobou, svojou matkou, pričom ona sa musí starať o celú domácnosť sama zo svojho príjmu, ktorý je podstatne nižší. Náklady na bývanie, ktoré musí ona uhrádzať sama, otec zdieľa so svojou matkou a jeho náklady sú preto nižšie nielen na bývanie, ale aj ostatné výdavky domácnosti a stravu. Táto okolnosť nebola v konaní vôbec zohľadnená a nebol doložený príjem spolužijúcej osoby, ani miera spolupodieľania sa na výdavkoch. Otec je ochotný platiť výlučne pre svoj osobný komfort výdavky na automobil a to vo vyššej výške než je akékoľvek výživné na jeho deti. Súd by mal vychádzať z priority výživného pred akýmkoľvek osobnými výdavkami a záväzkami. Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil otázku výživného a neobstaral si ani úplný podklad pre jeho výpočet zistením príjmu spolužijúcej osoby. Navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že určí výživné na maloletého X. sumou 160 eur mesačne a na maloletú S. sumou 120 eur mesačne. Za takýchto okolností zostane pri rozpočítaní výdavkov na osobu približne rovnaká čiastka jej i otcovi, a to napriek tomu, že väčšia miera starostlivosti o rodinu leží na nej. Otec má možnosť si privyrábať chovom psov, na čo má vytvorené podmienky aj u svojej matky. Ona takéto možnosti nemá.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že súd prvého stupňa dostatočne preskúmal všetky aspekty výživného a rozhodol spravodlivo. Výživné bolo súdom prvého stupňa citlivo

prehodnotené a spravodlivo určené. V čase jeho odchodu zo spoločnej domácnosti navrhovateľke zostali v dome všetky prostriedky na výchovu a výživu detí, pričom on bol nútený všetko si zadovážiť, čo ho finančne doposiaľ prenasleduje a zaťažuje. Spoločnú domácnosť s inou osobou nezdieľa v pravom slova zmysle. Žije iba v dočasnom podnájme u svojej matky, za ktorý riadne platí, pričom kuchyňu, stravovanie, hygienu majú oddelené. Má za to, že navrhovateľka má dostatok finančných prostriedkov, nakoľko jej v dome zostalo všetko. Chovu psov sa z hľadiska predaja nevenuje, nakoľko chovné priestory pre psov vrátane chovnej suky zostali u navrhovateľky, kedy práve ona má možnosť si týmto privyrobiť, lebo počas spoločného života sa psom venovala aj ona. Zároveň jej zostal v záhrade slivkový sad, ktorý tiež bol počas spoločného života zdrojom nemalého finančného príjmu rodiny. Má vedomosť, že najstarší syn Z., aj napriek príležitostným prácam, navrhovateľke do domácnosti prispieva sumou 50 eur mesačne. Navrhovateľka disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami a odvolanie podáva len z nenásytosti a v snahe psychicky a finančne ho zničiť a tým dosiahnuť zároveň návrat B. domov. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti navrhol ako vecne správny potvrdiť.

V doplnení vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľky odporca uviedol, že výška výživného sa vyrátala z príjmu, kedy štatisticky navrhovateľka mala nižší príjem, ktorý v tom čase ešte nezohľadnil daňový bonus, ktorý si začala uplatňovať plus príjem od najstaršieho syna Z., čím jej príjem narástol cca o 100 eur. Naopak, na jeho strane bol zohľadnený príjem z obdobia uplatňovania si daňového bonusu, čo umelo spôsobilo nadnesenie jeho príjmu. Poukázal na závažnú zmenu, a to prijatie syna B. na strednú školu, kde štúdium bude stáť nemalé finančné prostriedky. Rovnakú školu navštevuje i syn X., pri ktorom sa navrhovateľka domáhala závažnej sumy práve z dôvodu jeho štúdia. Preto by pokladal za vrcholne diskriminačné, ak by jeden syn študujúci na rovnakej škole bol finančne zvýhodnený pred druhým.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v rámci súdneho pojednávania pri navrhovaní výšky výživného na maloleté deti vychádzal z možností, schopností, majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, pričom prihliadal aj na odôvodnené potreby maloletých detí. Stotožňuje sa s vyjadrením ohľadne výšky výživného, predneseným na pojednávaní pred súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletého X. a maloletú S. vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľky na rozvod manželstva s odporcom a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom L. - X., nar. XX. XX. XXXX, B., nar. XX. XX. XXXX a S., nar. XX. XX. XXXX. Navrhovateľka podala návrh na Okresný súd Nitra dňa 06. 03. 2013 a žiadala ním, aby súd jej manželstvo s odporcom uzatvorené dňa 05. 06. 1993 rozviedol a maloletého X., B. a S. na čas po rozvode zveril do jej osobnej starostlivosti, pričom ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Zároveň žiadala, aby súd otca detí zaviazal na platenie výživného vo výške 200 eur mesačne na maloletého X. vo výške 180 eur mesačne na maloletého B. a vo výške 200 eur mesačne na maloletú S.. V priebehu prvostupňového konania navrhovateľka žiadala určiť výživné na maloletého X. vo výške 180 eur mesačne, na maloletú S. vo výške 120 eur mesačne a na maloletého B. (v starostlivosti otca) vo výške 66 eur mesačne. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté odvolaním v časti rozvodu manželstva účastníkov konania, zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti a v časti určenia výživného na maloletého B.. V priebehu odvolacieho konania maloletý X. nadobudol plnoletosť.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v jeho napadnutej časti vecne správne. Súd prvého stupňa správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa stanovenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého X. a na maloletú S. podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Súd prvého stupňa sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zvyrazňuje, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, keď určil výšku vyživovacej povinnosti otca na maloletého X. sumou 120 eur mesačne a na maloletú S. sumou 100 eur mesačne. I podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňovým súdom určené výživné zohľadňuje odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú v prípade maloletej S. čiastočne determinované jej zdravotným stavom a mimoškolskou aktivitou v súbore Silešáček. Rovnako tak zohľadňuje i možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Súd prvého stupňa správne v konaní zistil čisté mesačné príjmy a výdavky oboch rodičov a s ohľadom na tieto rozhodujúce okolnosti správne ustálil výšku vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti, ktoré boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matke. Je potrebné poukázať i na tú skutočnosť, že i otcovi bol na čas po rozvode zverený maloletý syn B., pričom na jeho výživu bola matka zaviazaná prispievať výživným vo výške 70 eur mesačne. V takto určenej výške matka považuje výživné na syna B. primerané jeho odôvodneným potrebám. Potreby syna B. je možné považovať za porovnateľné s potrebami a výdavkami syna X., keďže medzi oboma synmi účastníkov konania je vekový rozdiel 2 roky a obaja sa venujú rovnakej mimoškolskej športovej aktivite. Navyiac z vyjadrenia otca k odvolaniu vyplýva, že rovnako ako syn X., i syn B. začne, počnúc septembrom 2014 navštevovať totožnú strednú školu. Matka na jednej strane považuje vo vzťahu k synovi B., ktorý je v osobnej starostlivosti otca, výšku jej vyživovacej povinnosti za primeranú, na druhej strane sa však vo vzťahu k synovi X. s porovnateľnými potrebami domáha určenia vyživovacej povinnosti otca vo výške viac ako dvojnásobnej v porovnaní s určenou výškou výživného na syna B.. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne posúdil všetky rozhodujúce okolnosti z hľadiska určenie výšky vyživovacej povinnosti otca, správne posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov s ohľadom na ich príjmy, výdavky a osobnú starostlivosť o maloleté deti pochádzajúce z manželstva. Odvolací súd poukazuje i na tú skutočnosť, že plnoletý syn účastníkov konania Z., ktorý žije v spoločnej domácnosti s matkou, je schopný sám sa živiť, a tak prispievať na úhradu časti nákladov na vedenie spoločnej domácnosti s matkou. Pokiaľ súd prvého stupňa v konaní nezistoval príjem matky otca detí, odvolací súd je toho názoru, že na uvedené zistenia nebol dôvod, keďže z konania pred súdom prvého stupňa nevyplýva, že by otec viedol spoločnú domácnosť so svojou matkou, a to i napriek tomu, že spolu so synom B. u matky býva. K uvedenému sa otec vyjadril tak, že u matky žije v dočasnom podnájme, za ktorý riadne platí.

S ohľadom na dôvody uvedené vyššie odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.